

Yokluğunda Anladım

– İbrahim COŞAR · 30 Ekim 2019

YOKLUĞUNDA ANLADIM

Giden çekip gitse de, aşkın ateşi sönmez;
Lakin duman tütmezmiş, yokluğunda anladım.
Bilirim, bir ahrete gidenler geri dönmez;
Aşkta umut bitmezmiş, yokluğunda anladım.

Ayrılıklar olsa da bin bir çeşit sebepten;
Gerçek aşklar kalplerde tükenmiyor ki hepten;
İçi kan ağlasa da gönül sevdiği kalpten;
Asla nefret etmezmiş, yokluğunda anladım.

Aşkın açtığı yara günden güne azdıkça;
Gurbet yorgun kalplerin mezarını kazdıkça;
Yüreğimde sen varken, kalem seni yazdıkça;
Hasretin hiç bitmezmiş, yokluğunda anladım.

Bu sessiz kaçış neden? Uzaklara yürürsün!
Dildeki söz mü bitti, sessiz sakın durursun!
İçinde aşk mı bitti, kaçışınla vurursun!
Vuslata aşk yetmezmiş, yokluğunda anladım.

Coşari yüreğini önüne koy da düşün!
Senin de günahın var, karışmasında işin!
Belli ki dönüşü yok, bu vakitsiz gidişin!
Sebepsiz gün batmazmış, yokluğunda anladım.

İbrahim COŞAR